

Kristel Nyberg

KORONARAAPALEITA

GLASSANGEL GAMES & STORIES

ESPOO 2021

Esipuhe

KUN SUOMI KEVÄÄLLÄ 2020 yllättäen suljettiin koronaviruspandemian vuoksi, ihmiset olivat hukassa. Monet olivat ahdistuneita uudenlaisen tilanteen edessä. Mietin, mitä voisin tehdä piristääkseni ystäviäni ja päädyin tekemään sitä, mitä osaan: kirjoittamaan.

Olen vuosien varrella kirjoittanut luultavasti satoja raapaleita ystäväni huvitukseksi, joten se valikoitui muodoksi tälläkin kertaa. Raapale on tasan sadan sanan mittainen pienoisnovelli – lisäksi sallitaan korkeintaan 15 sanan verran otsikkoa ja väliotsikoita. Aloitin julkaisemisen Facebookissa ystäväilleni rajattuna maaliskuun puolivälissä ja kirjoitin yhden tarinan joka päivä toukokuun loppuun saakka, jolloin rajoituksia vähitellen alettiin höllentää. Loppusyksystä tilanne taas heikkeni, ja tarinoita syntyi marras-joulukuussa lisää.

Koska tavoitteenani oli huvittaa ihmisiä, painottuvat tässä kokoelmassa erityisesti humoristiset kertomukset.

Kokoelmassa tarinat eivät ole kirjoittamisjärjestyksessä, vaan olen järjestellyt niitä teemoittain. Lisäksi joidenkin tarinoiden rinnalla on lisähuomioita siitä, mikä raapaleen inspiroi.

Toivottavasti Koronaraapaleet hymyilyttävät. Antoisia lukuhetkiä!

Espoossa 22.2.2021

Tekijä

© Kristel Nyberg 2021

1. painos

ISBN 978-952-69723-0-5 (nid.)

ISBN 978-952-69723-1-2 (PDF)

ISBN 978-952-69723-2-9 (EPUB)

Kansi ja taitto: Minttu Hurme

Kustantaja: GlassAngel Games & Stories

www.kristelnyberg.fi

Paino: Picaset Oy Helsinki 2021

SATUJA, MYYTTEJÄ JA FOLKLOREA

Satumaan poliisit ovat usein ennenkin seikkailleet raapaleissani. Tämä on ensimmäinen #koronaraapale -aihetunnisteella Facebookissa julkaisemani tarina. Se on päivätty 16.3. – päivänä, jolloin hallitus ilmoitti antavansa eduskunnalle valmiuslain käyttöönottoasetuksen. Samalla ilmoitettiin mm. koulujen sulkemisesta, julkisten kokoontumisten rajoittamisesta 10 henkilöön, kirjastojen, museoiden ja taidelaitosten sulkemisesta sekä yli 70-vuotiaiden kehottamisesta karanteeniin vastaaviin olosuhteisiin. Suomi pysähtyi.

Lasikengän tapaus

KOSSU. RAAKANA." Kettu lysähti baaripöytään.
"Rankka päivä?" kysyi Kaivanto.

"Muistatko kauppiaanrouvan, jota taannoin epäiltiin miehensä murhasta? Tilanne siinä talossa eskaloitui tänään. Prinssin lasikenkäkiertue saapui..."

"Eikös rouvalla ollut kaksi pahansisuisia tytärtä? Tappelu?"

"Pahempaa", Kettu totesi syvään huokaisten. "Äiti otti keritsimet ja leikkasi toiselta tytöltä isovarpaan poikki. Kun prinssin väki oli soittamassa meitä hätiin, niin eiköhän komerossa jyskytetty ovea. Rouva oli lukinnut tytärpuolensa räätälyssä ja likaisena kaappiin. Päästiin paikalle siinä vaiheessa, kun prinssi sovitti lasikenkää tytölle."

"Siinäkö on uusi kuningattaremmek?"

Kettu pudisti päätään. "Tyttö houraili haltiakummeista ja kurpitsavaunuista. Pääsi suoraan hoitoon, ja rouva putkaan. Ja minä käskin adjutantin asentaa prinssin puhelimeen Tinderin."

Identiteettivarkaus

KAIVANTO HUOKASI. "Olipa taas tapaus."

"No", kysyi Kettu. "Taasko niitä kuninkaallisia?"

"Ei sentään", Kaivanto vastasi. "Olin ankkalammella tutkimassa sieppaustapauksia. Rouva Ankan poikanen oli kadonnut, ja rouvaparka oli kerrassaan poissa tolaltaan. Mutta siitäpä vasta riemu repesikin, kun löysin kadonneen poikasen."

"Ei kai vain kuolleena?" Kettu kysyi huolestuneena. "Kuolleet poikaset ovat pahimpia tapauksia."

"Hengissä ja hyvissä voimissa", Kaivanto vastasi. "Mutta ei suinkaan ankanpoikasena vaan joutseneksi muuttuneena! Rouva Ankka nosti metelin ja syytti poikastaan nyt identiteettivarkauksesta ja ankanpoikasen esittämisestä. Vaatii korvauksia koko kesän ylöspidosta ja uhkaili, että käräjillä tavataan. Joutsenet puolestaan syyttivät rouva Ankkaa sieppauksesta. Ja poikasparka pakkasi tavaransa ja päätti muuttaa etelään."

Sarjamurhaaja

ON TÄMÄ YKSI saatanan työmaa" Kaivanto manasi.

"No", Kettu kysyi, "mikäs nyt?"

"Muistat varmaan Suden? Sen penteleen, joka kiusasi porsaita ja pieniä kilejä?"

"Joko se vapautettu? Mitä se nyt taas on tehnyt?"

"Ei enää yhtään mitään. Se on tapettu."

"Jaa, liian rankat vapautumisbileet? Vai astuiko se jonkun isomman roiston varpaille?"

"Se oli jonkun pikkutyön ja mummon kimpussa, ihan siis normaalin kaavansa mukaan kiusaamassa heikompiin, kun Metsästäjä tuli ja ampui sen. Itsepuolustukseksi, kuulemma, ja mieli tekisi hyväksyä se. Mutta pakko tätä varmaan on murhana tutkia – Metsästäjän kotoa löytyi sudentaljaa ja karhunhammasta ja ties mitä muuta makaaberia muistoa. Sarjamurhaajalta tämä sankari näyttää."

Asunnon halti(j)a

RAIVASIN ISOMUMMON JÄÄMISTÖÄ kolmatta päivää. Polvistuessani siivoamaan kaapin pohjaa huomasin takaseinässä pikkuruisen punaisen oven.

"Onpa kummallinen paikka tonttuovelle", ajattelin.

Oven pyöreästä ikkunasta kajasti valoa. Miten isomummo oli tuonne sähkötkin virittänyt? Raavin ovenpieliä keksiäkseni, miten koristeen saisi irrotettua. Silloin ovi paukahti auki. Sormenmittainen vanhus hakkasi kävelykepillään lattiaan.

"Murtovaras! Vandaali! Huligaani! Lakkaa heti rikkomasta kotioveani!"

"Anteeksi! En tiennyt..."

"Huijari! Valehtelija! Soitan poliisit!" Vanhus kaivoi taskustaan pienimmän koskaan näkemäni kännykän ja pamautti ovensa takaisin kiinni.

* * *

Pakattuani isomummon korut äidille vietäväksi ovikello soi. Poliisipartio näytti ankaralta.

"Asunnon haltia soitti ja ilmoitti murtovarakaasta. Mitä teillä on laukussanne."

Mykistyneenä ojensin laukkuni. Selitystäni poliisi ei kuitenkaan uskoisi.

Kuolema seikkaili ensimmäistä kertaa koronaraapaleissa 18.3. Siinä vaiheessa en vielä tiennyt, että Viikatemies tulee olemaan yksi toistuvista hahmoistani projektin aikana.

Perinteiden yhteentörmäys

KESKI-ikäinen nainen istui kahvilassa neulomassa kirkkaansinistä lankaa, joka juoksi suoraan vieressä istuvan nuoremman naisen varttinästä. Neulojan toisella puolella vanhempi rouva keskittyi jäätelöannokseensa.

"Lahja Suovanen?" Naisten viereen ilmestyi huppupäinen hahmo. "Seitsemänkymmentäseitsemän.... Odota..."

"Miten niin odota?" Huppupään ääni oli tyrmistynyt.

"Hiljaa, neulon tämän kerroksen loppuun!" neuloja kivahti.

"Minä olen Kuolema!" huppupää suutahti. "Minä en odota ketään! Sinun aikasi on tullut."

Naiset kohottivat katseensa ja heidän silmänsä hehkuivat yhtä kirkkaansinisinä kuin soljuva lanka.

"Kuules poika", vanhin naisista sanoi, käsissään hyvin terävän näköiset sakset. "Menehän häiritsemästä tai leikkaan lankasi. Meillä on tärkeämpää tekemistä kuin jutustella nousukkaiden kanssa."

Huppupää perääntyi. Joskus oli viisainta valita taistelunsa.